

[Fogh Rasmussen]

ne en bedre beskyttelse, end tilfældet er i dag, dels at øge lejernes indflydelse på sanerings tempo, indhold og omfang, bl. a. ved at der indføres en egentlig vetoet for lejerne.

Det er alt i alt nogle bestemmelser, som ligner de dele af byfornyelsesloven, som vi allerede i foråret udtalte os positivt om, og også af den grund er det uforståeligt, at det har været så svært at få boligministeren i tale. Det smager meget af, at boligministeren som en hævn over for andre – på grund af, at byfornyelsesloven blev udskudt – vil gennemføre det, han selv har kaldt en brutal byfornyelse, at han altså sætter den prestige, der tilsyneladende har ligget i byfornyelsesloven, over det saglige hensyn til byfornyelsen, til håndværkerne og til lejerne og ejerne i disse områder.

Men vi vil altså stærkt anbefale de ændringsforslag, som venstre og konservative her har stillet.

De ændringsforslag, som er stillet af SF og VS, må vi derimod stemme imod, idet vi dog vil undlade at stemme til ændringsforslag nr. 11, der også går ud på at øge lejernes indflydelse, men på en måde, som vi egentlig tror vil have lidt vanskeligt ved at harmonere med den måde, som saneringsloven er bygget op på. Men vi ønsker altså at tilkendegive, at vi ikke har noget imod dette forsøg på at styrke lejerindflydelsen.

Til lovforslaget om øgede hensættelser til udlejningsejendomme skal jeg kun sige dette, at dér har ministeren fremsat forskellige ændringsforslag, som udgør en forbedring, og som vi derfor kan støtte.

Til lovforslaget om tvungen administration af udlejningsejendomme har SF og VS stillet forskellige ændringsforslag, som går ud på at stramme loven yderligere op. Disse ændringsforslag går vi imod.

Desværre har boligministeren, som jeg tidligere har været inde på, samtidig fremsat et omfattende ændringsforslag, der går ud på at udbrede denne lovgivning til også at gælde i de uregulerede kommuner. Det er vi af mange forskellige grunde imod; bl. a. fordi det vil påføre disse kommuner en administration af denne lovgivning, som uregulerede kommuner egentlig slet ikke er bygget op til, og derfor kan vi altså ikke støtte disse forslag, men vil stemme imod disse ændringsforslag fra boligministeren.

Keld Andersen (KF):

Med hensyn til lovforslag nr. L 4, ændringer af saneringsloven, kan jeg tilslutte mig, hvad den foregående taler netop udtalte, og anbefale, at man stemmer for de af konservative og venstre stillede ændringsforslag.

Hvad angår den midlertidige regulering af boligforholdene, lovforslag nr. L 5, skal jeg oplyse, at det konservative folkeparti vil stemme for de af boligministeren fremsatte ændringsforslag under nr. 5, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16 og 17.

Endelig med hensyn til lovforslag nr. L 6, om tvungen administration af udlejningsejendomme, skal jeg blot beklage, at ministeren ikke lyttede til, hvad vi sagde ved første behandling, hvor vi fra det konservative folkeparti tilkendegav, at vi, om end vi syntes, det var uheldigt med en lov på dette område og på denne måde, ville være rede til at støtte det lovforslag, som ministeren havde fremsat. Imidlertid har udvalgsbehandlingen jo vist, at ministeren var mere interesseret i socialistisk folkeparti end i at få et bredt forlig om denne lov. Han har gennem en række ændringsforslag skærpet loven, således at den nu bl. a. gælder for hele landet. Derfor skal jeg sige, at det konservative folkeparti vil stemme imod lovforslag nr. L 6 om tvungen administration af udlejningsejendomme.

Thorndahl (FP):

Det indtryk, jeg har fået, efter at vi nu i nogle uger har behandlet disse ni regeringsforslag i boligudvalget, er forvirring. Bolig- og byggelovgivningen er i dag et indviklet morads af regler, så indviklet, at der bestemt ikke er noget at sige til, at lejere, udlejere, bygherrer og kommunale myndigheder ikke kan finde rundt i denne labyrint af uoverskuelig og forvirret lovgivning, i hvert fald ikke uden til stadighed at have en juridisk stifinder ved hånden.

Så er det naturligt at spørge, om de ni lovforslag da har bidraget til, at forholdene inden for dette område, som jo virkelig berører meget store dele af den danske befolkning, er blevet mere overskuelige, således at den jævne danske borger nu vil have bedre mulighed for at orientere sig i denne del af den socialdemokratiske lovjungle. Jeg tror, at boligministeren med mig kan være enig i, at svaret på dette spørgsmål er et klart nej. De ni for-